Ч. 101. Субота 22 (9) мая 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Присяга султана на конституцию.

Серед великих торжеств відбуло ся вчера зложене присяги султаном Магомедом V., сенатором і послами парляменту на конституцию. Вздовж цілої дороги, котрою серед голосних окликів населеня переїздив султан, уставлений був шпалір войска. В будинку парляменту приймили султана міністри. В палаті послів зібрали ся разом сенатори і посли на народні збори і витали сердечно султана, котрий появив ся в уніформі войсковім, між тим як князі і міністри прибули в одягах цивільних.

В престольній бесіді султан висказав радість, що єсть серед тих, котрі представляють великий нарід отоманьский. Вірить, що добро вітчини і народу зависить від поважного переведеня конституцийного правліня згідно з шериятом і засадами цивілізациї. В теперішній хвили більше як коли небудь єсть потрібний патриотизм, згода і тісне сполучене всіх. Султан не сумніває ся, що всі народи его держави будуть в тім патріотичнім ділі співділати. Обговоривши події в Адані, заявляє, що правительство буде дбати о заряджена, аби не допустити в будучности до таких подій. Передусім потрібна єсть реформа адміністрациї, судівництва і служби скарбової держави, дальше скріплене оружної сили, розширене просьвіти, збільшене публичних робіт. Конституцийне правительство скріпило на вні кредитову силу і повагу краю. Вкінци згадувала престольна бесіда о добрих відносинах з всіми державами.

Відтак зложив султан слідуючу присягу: „Присягаю, що буду берегти вповні права шерияту і конституциї, як також що не буду занадбувати прав народу і інтересів вітчини. Хочу, аби присутні тут сенатори і посли зложили присягу“.

Розпочало ся складане присяги сенаторами і послами. Коли президент сенату відчитував присягу „на вірність конституциї і султанови, поки він буде конституцию шанувати“, президент палати і богато послів перервали відчитуване, протестуючи против слів: „доки він буде конституцию шанувати“. Слова ті пропущено.

Сенатори складали присягу, переходячи перед великим везиром, а посли із своїх місць, словами: „Присягаю в імя Бога“. Лише жидівский посол Матляях повторив пропущені слова.

По короткій перерві палата послів вела дальші наради над законом прасовим. Султан короткий час прислухував ся нарадам з льожи відтак вернув до своєї палати. На торжестві були присутні амбасадори і богато пань, крім того прибуло богато офіцирів, між иншими майор Ніязі, витаний окликами.

Відчитана престольна бесіда султана зробила дуже добре вражіне. Також замітне єсть пропущене з присяги наведених висше слів, що сьвідчить, що парлямент гадає, що в противности до Абдул Гаміда слова ті до Магомеда V. непотрібні.

Загальні Збори „Дністра“.

Ві второк дня 18 с. м. відбули ся у Львові загальні збори Товариства взаімних обезпечень „Дністер“, при участи 140 членів, з котрих значну більшість творили селяни, відпоручники громад прибувші навіть з далеких сторін. Збори відкрив президент радник Двору п. Григорий Кузьма і присьвятив теплу згадку бл. п. радникови Двора Адольфови Гутови, довголітному правительственному комісареви при „Дністрі“ і бл. п. Михайлови Іванцеви, урядникови Товариства а присутні повстанем

Кампер і Кон.

З німецкого — Віктора Ракошого.

Перед кількома літами приходив майже кождого дня до редакциї нашої часописи молодий чоловік з честними синими очима і ясним волосєм. Називав ся Бляв. Приносив нам ріжні новини з міста, за котрі платили ми по два крейцарі від стрічки. Не був то дохід сьвітлий, але за те для Блява робили ми вимок з загального правила, а іменно не черкували ми єму цілих стрічок, як то діє ся з иншими репортерами; часами діставало ся єму навіть окреме винагороджене. Коли з причини зливи ні один із співробітників не мав охоти пійти до театру, тоді Бляв одержував вільну карту і ішов на представлене. На ріжні забави в околици міста і взагалі всюди, де члени редакциї не мали охоти іти самі, висилало ся услужного Блява, котрий списував дуже совістно справоздання зі всього, що бачив і чув. Вкінци, коли его писательска вправа була чим раз очивиднійша, піднесшено єму гонорар з двох крейцарів на три.

Саме в тім часі вибухли були робітничі розрухи і мені повірено „заповнюване“ дотичної рубрики. Столярскі челядники домагали ся підвисшеня платні, шевскі челядники хотіли загального голосованя, а в додатку в кількох фабриках вибухли малі страйки. День по дни відбували ся робітничі збори, котрі давали мені не мало роботи. В тім натовпі праці, як добрий ангел явив ся у мене Бляв і заявив свою готовість допомогти мені. Очивидна річ, що я радо приймив его предложене і від тоді наш репортер приходив кождого дня до редакциї, приносячи з собою множество новин і подробиць о страйках і розрухах. Одного разу прибіг якось з загадочним видом і вже від порога крикнув:

— Важні вісти, пане редактор!

— Щож такого?

— Новий страйк!

— Де знов?

— На Терезієнштадт. Робітники фабрики содової води Кампера і Кона покинули роботу. Чи знаєте, що то значить?

— Ні.

— Ціле передмістє заосмотрює ся в содову воду у Кампера і Кона. Від часу, як розпочав ся страйк, нема там на лік ні одного сифона.

— Кількож робітників було там занятих?

— Близько сто.

Кажучи то Бляв вручив мені совістно написаний звіт із страйку. Була в нім між иншими бесіда о тім, що Кампер і Кон обходили ся з робітниками дуже людяно і що послідні події треба приписати певно аґітаторам з заграниці, котрі роздувають полумінь незгоди поміж роботодавцем а робітником, щоби то відтак використати для своїх личних цілий і т. ин. Однако на щастє — кінчив ся звіт — фірма Кампер і Кон має достаточні запаси содової води і може сьміло переждати кризу.

В такім більше менше дусі було написаних близько сто стрічок. Я не счеркнув ні одної, Бляв мало не скакав з радости. На другий день приніс знов вість, що фірма Кампер і Кон хотіла приймити нових робітників, але страйкарі не допустили до того. Лише спокоєви управителів фабрики треба завдячити, що не прийшло до поважних подій.

На третий день всі робітники Кампера і Кона удали ся громадно до підміского ліска, де відбули ся їх довірочні збори і ухвалено услівя, під якими вступили би знов до роботи.

Четвертого дня покликав мене до себе начальний редактор і повитав мене такими словами:

— Скажіть мені, що ви властиво хочете зробити з тим Кампером і Коном?

— Я? Зовсім нічого.

— Отже що то має значити, що в ніякій иншій часописи нема згадки о тім страйку, лише ми виписуємо о нім такі обширні статі.

— Бо инші часописи не мають певно таких добрих вістий як ми — відповів я майже обиджений.

З тими словами розстав ся я з редактором, але від тоді не міг я вже оперти ся якомусь підозріню і коли слідуючого дня прийшов Бляв, як звичайно, з новими вістями о страйку, а іменно, що робітники вислали вже свою депутацию до властителів фабрики і предложили їм свої услівя, спитав я его просто, длячого инші часописи о тім не пишуть?

— Длятого — пояснив мені Бляв — позаяк Кампер був у всіх редакциях і просив, аби нічого не згадувати о подіях в его фабри-

з місць почтили їх память. Відтак представив зібраним правительственного комісаря п. старосту Попеля і покликав на секретаря зборів о. Зубрицкого з Яхторова.

По відчитаню протоколу з попередних загальних зборів заступником директора др. Охримовичом — директор др. Федак представив звіт з діяльности Товариства за минулий рік а п. Никола Мельник відчитав звіт Комісії ревізийної, почім збори ухвалили одноголосно уділити абсолюторию Дирекциї і Надзираючій Раді.

Відтак згідно з внеском Дирекциї і Ради Надзираючої ухвалили збори одноголосно з білянсової надвижки — зиску — за рік 1908 в сумі 454.502 К призначити: 1) 20% до фонду резервового 90.900 К, 2) до фонду пенсийного і каси заосмотреня 5% 22.725 К, 3) на звороти членам 15% премій заплачених за 1908 рік 333.623 К, 4) на публичні добродійні цілі до розпорядимости Ради 2.000 К, 5) а решту приділити до фонду специяльного на звороти членам 5.254 К.

В дискусиї, яка вивязала ся над сею точкою, участники селяни самі заявляли, що воліли би, аби зворот для членів був менший а за те щоби більше призначити на добродійні цілі, особливож на бурси і школи Руского Товариства педаґоґічного. На се пояснив др. Федак іменем Дирекциї, що після обовязуючих тепер постанов статута Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ може призначити з білянсової надвижки на добродійні цілі лише 2.000 К, однак управа Товариства сама єсть того погляду, що з уваги на розвій Товариства ся квота єсть за мала і вже в найблизшім часі треба буде перевести зміну статута в тім напрямі, щоби з річного зиску вільно було призначити на добродійні цілі значнійшу квоту; натомість з Товариства взаїмного кредиту „Дністер“ вже й дотепер призначувано з надвижки значно більші суми на добродійні цілі.

Відтак згідно з внеском Надзираючої Ради ухвалено одноголосно зміну §§ 51 і 52 статута в тім напрямі, що з білянсової надвижки належить що року ужити 5 до 8% на цілі пенсийного заосмотреня персоналу Товариства, а принято поруку Товариства за пенсиї і инші користи забезпечені урядникам і службовникам Товариства в пенсийнім статуті.

Опісля наступили вибори пятьох заступників членів Надзираючої Ради і трох членів та одного заступника комісиї ревізийної. При обох тих виборах функціонували дві окремі комісиї скрутацийні під проводом радника п. Дольницкого зі Львова і о. Ясеницкого з Балигорода. Вибрано одноголосно або майже одноголосно заступниками членів Надзираючої Ради пп.: о. Теодозия Лежогубского, дра Кирила Студиньского, проф. Петра Огоновского і директора Костя Паньковского, всіх зі Львова і дра Александра Кульчицкого з Коломиї. До ревізийної Комісиї вибрано пп.: старшого радника Юліяна Січиньского, ревідента Еміліяна Куницкого і офіцияла Миколу Мельника яко членів, а інспектора Миколу Заячківского яко заступника, всіх зі Львова.

На конець наступили інтерпеляциї членів, при чім забирало голос богато участників селян, висказуючи свої бажаня, домагаючи ся пояснень і порушуючи ріжні справи, які стоять в звязи з діяльностию Тов-а — огнетревале покриванє будинків, поліпшенє користий аґентів, обезпеченє від граду і т. и. — На всі інтерпеляциї відповідали директори др. Кулачковский і др. Федак, даючи подрібні і основні виясненя.

Наради тревали 4 години і закінчили ся промовою члена, п. Василя Галацана з Жовкви, котрий підніс великі заслуги Дирекциї а з окрема директора дра Кулачковского для розвою товариства, почім всі присутні на знак однодушної згоди з его висказом відспівали традицийне „многая літа“.

По полудни відбули ся загальні збори товариства взаїмного кредиту „Дністер“. Проводив президент радник Двору Кузьма, обовязки секретаря сповняв п. Кость Паньковский, дирекцию заступав др. Охримович. По уділеню абсолюториї дирекциї і раді надзираючій ухвалено одноголосно призначити з чистого зиску за рік 1908 в квоті 37.484 кор. 47 сот.: до фонду резервового 6.000 кор. на дивіденди від уділів членьских по 6 проц. квоту 11.022 кор. 41 сот., на руску приватну семінарию учительску жіночу ювилейний дар на підставі загальних зборів з 14 мая 1908 р., яко другу рату 4.000 кор. на инші добродійні цілі до розпорядимости ради 11.000 кор., а решту 2 462 кор. 06 сот. до переносу на рік слідуючий.

Новинки.

Львів, дня 21-го мая 1909

— Іменованя і перенесеня. П. Міністер справедливости переніс судиїв повітових: Волод. Головецкого із Скалата, Кар. Захяриясевича з Судової Вишні, Казим. Земброня з Глинян, дра Ром. Ковшевича з Бурштина, всіх до Львова; Станисл. Славіка з Заболотова до Золочева, Ант. Мая з Радехова до Стрия, Стан. Слотоловича з Золотого Потока до Сянока, Здисл. Родзиньевича з Калуша до Станиславова; — іменувал судиями повітовими: ем. секретария суд. Ст. Пржибиславского для Станиславова; судиїв: Зигм. Плянера з Товмача для Заболотова; Алекс. Гільбріхта з Тисьмениці для Судов. Вишні; Ант. Янковского з Борщева для Калуша; Ант. Щепановского в Кововій; Вол. Бальдіґо в Гусятині для Скалата; Тад. Дидушиньского із Станиславова для Бурштина; Каз. Добруцкого з Делятина для Краківця. Йос. Байорка з Надвірної для Радехова, дра Юл. Лопушаньского з Дрогобича для Глинян; Вол. Мединьского з Самбора для Золот. Потока і Стан. Аркусевича в окрузі висшого суду у Львові.

— Дорічні збори Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові відбули ся дня 12 с. м. Голова Тов-а проф М. Грушевский відкривши збори зложив звіт з річної діяльности виділу. Над сим звітом і над касовим відбула ся дискусия, почім принято їх заг. зборами. До нового виділу вибрано: головою проф. М. Грушевского; членами виділу: В. Гнатюка, В. Козловского, М. Мочульского, Гр. Пежаньского, Ів. Ясеницкого, дра В. Охримовича, дра Ст. Томашівского; заступниками: дра Ів. Раковского, проф. Ос. Роздольского, проф. Ф. Колессу, Ів. Джиджору. При точці внесень ухвалено внесенє дир. Борковского, щоби дрови Іванови Франкови за его заслуги на полі письменства і науки Тов-о назначило досмертну ренту найменше 200 К місячно, та щоби забезпечено материяльне положенє урядників Тов.

— Відзначенє п. Менціньского. Славнозвістний наш співак оперовий п. Модест Менціньский одержав від шведского короля кавалерский ордер Вази. На вечерку, данім в честь даньскої королівскої пари, на котрім п. Менціньский виконав кілька пісень, але лише по шведски, бо того зажадав від него придворний капельник, даньский король ґратулював єму гарного голосу. Потім шведский король дякував єму за той спів і просив его, щоби бодай ще один рік лишив ся в Штокгольмі, а на другий день своїм шамбеляном післав єму ордер в відповідним документом.

— Дрібні вісти. П. п. Стефан Володимир Дрогомирецкий, п. к. судия повітовий в Станиславові родом в Вербовець і М. Лакуста родом із Заваля одержали на львівскім уніворс. степен доктора прав. — П. Лопатиньска, як доносить одна з Черновецких ґазет, має бути заанґажована до німецкого театру в Чеанівцях. Межи п. Лопатиньскою а директором тамошного німецкого театру ведуть ся тепер переговори в сїй справі. — Рескриптом

ці, бо то могло би зле поділати на хід пересправ.

— А у нас не був — крикнув я обурений. — Добре, то будемо дальше містити ваші донесеня о страйку.

На другий день донесли ми, що переговори між робітниками а фірмою Кампер і Кон не довели до жадного висліду і нема зовсім виглядів, аби справа могла бути полагоджена в в згідний спосіб.

Коли та вістка появила ся в часописи, покликав мене начальний редактор знов до себе і навіть не витаючи ся, спитав:

— Бачили ви коли, як робить ся содову воду?

— Ні.

— Отже довідайте ся, що такої штуки можна научити найбільшого тумана за якої пів години. Длятого безуслоено виключене, щоби робітники содової фабрики страйкували.

Я сьміяв ся з учености мого начальника, але вскорі знов почали в мені родити ся якісь сумніви. Я постановив розслідити сам цілу річ на місци.

Вечером ще того самого дня удав ся я на то передмістє, де була фабрика Кампера і Кона. З зачудованем побачив я малий домок, на котрім виділа мала вивіска „Кампер і Кон“, котра тілько крику наробила в нашій часописи. Коли я війшов на фабричне подвірє, застав я там дійстно тишину і спокій. Аж по хвили учув я щось, немов би голосне закорковуванє фляшок. Я пійшов в тім напрямі і найшов невеличку комнату, в котрій двох людий робило щось з фляшками.

— Що то ви робите? — спитав я дуже чемно.

— Воду содову — відповіли оба.

— Як? самі? То прочі робітники певно страйкують?

Видивили ся на мене з зачудованем і мало не розсьміяли ся на голос.

— Ні, пане — сказали вкінци — нас тут лиш двох і ніколи нас більше не було.

Зробило ся мені горячо.

— Отже то ціла фабрика? — питав я.

— А ціла. Так само виглядає кожда фабрика содової води...

— Панове, дам вам по чотири знамениті циґара, а позвольте мені за то помочи собі в роботі.

Приймили зі сьміхом мое предложене.

Не минуло пів години, а я фабрикував содову воду, немов би научив ся того від дитиньства. Отже мій начальник говорив правду.

Тепер постановив я конче бачити ся з панами Кампером і Коном. Коли я увійшов до їх мешканя, сиділи всї Кампери і Кони при чаю. Я кинув оком на численно зібрані родини і остовпів. Побіч хорошої панни Кампер стояв ніхто инший, лише Бляв, той злочинець Бляв і саме похилив ся, щоби зложити на ручці панни поцілунок. Я скипів гнївом, але не мав часу вимовити слова, бо Бляв підійшов до мене, взяв мене за руку і сказав смирним голосом:

— Я завинив, але ви простите мені. Люблю від давна панну Кампер; коли я просив о єї руку, сказано мені, що тоді дістану єї, коли якимсь способом поставлю упадаючий інтерес на ноги.

— І ви вибрали такий підступ? — спитав я вже без гніву.

— Так.

— І помогло то що?

— О, незвичайно. Від часу, як появили ся донесеня о страйку, продали ми два тисячі фляшок. Отже простите мені? — наставав дальше.

Я стиснув на знак згоди руку щасливого чоловіка.

— Але дневникарство чей покинете? — спитав я з усьміхом.

— Очивидно, чейже стаю фабрикантом содової води.

Міністерства справ внутрішних з 14 мая с. р. знесено санітарні ревізиї подорожних на стациях в Щаковій, Бродах і Підволочисках. — Комісия судова прибувша з Б рині до Сянок ствердила, що почтмайстер Мадейский погиб від кулї револьверових. Підозріного о убийство листоноса Урбаньского арештовано. — Онодги вечером згублено у Львові на улици пляни трох каменець представляючі вартість 2.000 К. — В селї Гамор коло Міскольча на Угорщинї затроїло ся в наслідок нездорової чи навіть може затроєної в цїлях фальшована пожива аж 150 осіб, в котрих кілька вже померло. — Черновецкий суд карний засудив 24 лїтного Олексу Ґремаджуку, котрий в Диктинцах на Буковинї убив супругів Менаша і Еглю Пехтерів на кару смерти через повішене. — З Петербурга наспіла вість, що цар помилував ґендраліїв Штесля і Небогатова, котрі вже вийшли із вязниції.

— Про крадїж 11.000 К з каси тартаку Шраєра в Соколиках доносять з Турки: Доходженя виказали, що крадежі допустив ся хтось, хто мав на стілько часу, що виймив з кишені сплячого в комнаті касиера ключі від каси отворив єї і виймив 11.000 К. В касї лишив виновник 8.000 кор., котрі лежали в дозїшній переділці; очевидно не мав вже часу шукати дальше. Яко підозрілих о ту крадїж арештовано сторожа тартаку і єго 16-лїтного сина, що був послугачем у касиера.

— Виділ Тов-а „Вакацийних Осель“ у Львові оголошує отсим, що прийме 50 дївчат на час вакаций на оселю в Милованю. Подавати ся мають бідні а пильні ученицї шкіл публичних або приватних, котрі не мають спромоги виїхати на час вакаций на село. Приняті дістануть лише 5 К на кошти подорожи. Виділ прийме також на оселю дївчата богатших родичів за оплатою 40 К або і менше за весь час. Поданя потверджені Дирекцию школи треба вносити на руки секретаря С. Ґерусїньского, ул. Арсенальска ч. 6 найдальше до дня 29 мая. В поданю треба подати точно свій вік, заняте родичів, число дїтий дома і точну адресу. Зголошені мають прийти до оглядин лікарских в недїлю дня 6 червня о год. 9 до школи ім. Шевченка ул. Сикстуска 47.

— Арештоване убийника Штофів. Пошукуваного від давна убийника Шулима Штофа і єго жінки Нетті, властителїв реальности і реставрациї при ул. Собіского ч. 26, удало ся наконець зловити. Єсть ним Федько Давидяк з Рудник коло Николаєва, жидачівского повіта. Пригадуємо тут, що убийство стало ся в ночи з 25 на 26 падолиста минулого року. Коли на другий день Штофи не показували ся, мешканцї каменицї занепокоєні добули ся до їх помешканя і застали їх там вже неживих. Штофова лежала в калюжи крови в передній комнатї а Штоф убитий на постели в спальни. Двері від шаф, шуфляди і комоди були порозбивані, що наводило на здогад, що убийник шукав за грішми. Підозріне впало на слугу Штофів якогось Федорака, котрий спав в передній комнатї і від тої пори щез був без слїду. За найважнїйшу познаку у здогадуваного злочинця подавано близну на чолї.

Пошукуваня за злочинцем завели аж до Кулачковець під Коломиєю а тодї показало ся, що там був дїйстно Федорак, але якийсь иньший, значить ся, убийник подав себе за когось иншого. Пізнїйше арештовано знов якогось Курка, що втїк був з криміналу у Вісьнїчу під Краковом, але показало ся знову, що то не той, за котрим шукано. Ще кілька разів повтаряла ся така сама історня, аж наконець удало ся полїциї впасти на слїд справдешного убийника.

Поручник жандармериї Фр. Горка, стаціонований у Львові, вінзав кілька днів по убийстві, що опис злочинця нагадує єму дуже єго давного слугу Федька, походячого мабуть із Стрийщини, котрий служив перед роком у него, єго назвиска однак собі не пригадує. Комісар полїциї п. Лукомский зачав тодї шукати в книгах мельдункових з 1907 р. і переконав ся, що в тім роцї старав ся якийсь Федько Давидяк, родом з Рудник коло Николаєва, виробити собі через львівску полїцию книжку службову. П. Лукомский постановив длятого переконати ся на місци і поїхав вчера о год. 7 мін. 30 до Рудник в супроводі аґента полїциї п. Садкого. Висївши в Пасїчній, забрав з собою жандарма і поїхав до Рудник, де у батька Давидяка довідав ся, що Федько в осени приїхав з Прус, а тепер служить в Стрию у аптикаря п. Штернберґа. Тодї поїхав п. Лукомский кіньми до Стрия і там арештував Давидяка.

Давидяк мив якраз вікна а побачивши жандарма, здогадав ся, на що заносить ся і хотїв втїкати. Єго однак зловлено а коли єму п. Лукомский сказав: „Ти убив Штофів“, — він поблїд, ноги під ним зачали дрожати, і не міг устояти та попросив, щоби єму вільно було сїсти. Зразу випирав ся убийства, але коли єго звязано і перешукано єго річи та знайдено між ними річи, що були власностию Штофа, не мав вже виходу і остаточно признав ся до убийства. По полудни о 2 год. відставлено єго на дворець і повезено до Львова. В дорозї признав ся він до всего і сказав, що убив Штофову з гніву. Він спав на земли в передній комнатї, коли она вийшла до него і копнувши єго ногою, збудила та казала винести нічне начине. Єго тодї взяла злість, бо Штофова завсїгди зле з ним обходила ся, і він вхопив сокиру та вдарив єї 4 або 5 разів по голові а она впала на землю. Тодї пішов він до комнати, де спав Штоф і убив єго також а то длятого, щоби він не гриз ся смертию жінки. По убийстві взяв ся він шукати гроший, але знайшов всего лиш 80 крейцарів. Забрав отже деякі річи, спакував, замкнув трупи на ключ і пішов на ул. Кароля Людвика, де наймив собі фіякра і поїхав на зелїзницю. Приїхавши до Рудник, казав, що вернув з Прус.

Коли Давидяка привезли до Львова, пішли з ним зараз на місце вчинку а тут пізнали єго зараз всї льокатори. Давидяк показав також, де сховав сокиру; єї витягнено з печи, але топориско вже було згоріло. Коло каменицї Штофів зробило ся було величезне збіговиско. Давидяка були би таки роздерли, як би єго не боронила була полїция.

Телеґрами.

Відень 21 мая. В Асперн коло Відня відбуло ся нинї перед полуднем торжество сотих роковин битви під Асперн при участи Цїсаря, Архікн. Франца Фердинанда, членів цїсарского дому, достойників і величезного здвигу войска і публики. По торжественній службі Божій повитав Цїсаря перед памятником „Льва з Асперн“ бурмістр Люеґер. На єго промову відповів Цїсар а відтак зложив вінець на памятнику. Опісля підбуло ся на площи перед войсковим шанцем ч. 27, торжество положеня угольного каменя під памятник битви під Асперн. По церковній церемониї промовив до Цїсаря Архікн. Франц Фердинанд а Цїсар відповів єму і вдарив опісля тричи молотком об угольний камінь. По торжестві вернув Цїсар назад до Відня.

Дункерка 21 мая. Збори моряків ухвалили страйк загальний.

Париж 21 мая. „Референдум“, устроене межи ґазовими робітниками, видало значну більшість против страйку. Мимо того аґітация треває дальше.

Петербург 21 мая. В виду того, що можуть появити ся докази компромітуючі Дубровіна в справі о убийство Герценштайна, члени союза росийского народу настають на то, що Дубровін покине редакцию часописи „Русское знамя“. Столипін хоче мабуть ужити супротив Дубровіна репресийних средств.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30** 5·45, **8^{40}**, 9^{50}

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{15}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9^{39}.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8^{21}.

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}.

„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{35}.

„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.

в недїлї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27 9^{35}

З Янова:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},

в недїлї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10

Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}

З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.

З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{35}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.

*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*) 6^{00}*), 10·38.

*) до Станиславова. *) до Коломиї

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35}*)

*) до Рави руск. (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.

*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.

*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.

„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.

„ 1/7 до 31/8 5·50.

в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30 8^{34}.

від 1/6 до 30/9 12·41.

від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35

в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37

До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·35.

До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).